

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/42283 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 26 mei 2008 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het door (hierna: de vreemdeling) gemaakte bezwaar tegen het niet tijdig door de staatssecretaris nemen van een beslissing ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 mei 2008, verzonden op 27 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

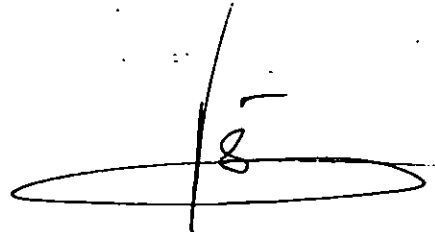
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

210.

Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large vertical stroke and a horizontal loop at the bottom, with a small flourish on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/42283

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 26 mei 2008

inzake

geboren op
nationaliteit Zaïrese (Congoles),
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. G.J.B.C. Maton,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. S.H.M. Maas.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 16 oktober 2007 heeft verweerder het door eiser ingediende bezwaarschrift gericht tegen het niet tijdig beslissen op zijn aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met "verblijf bij partner" ongegrond verklaard. Daarbij heeft verweerder eiser medegedeeld dat hij de behandeling van een in te dienen beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Eiser heeft op 8 november 2007 tegen laatstgenoemd besluit beroep ingesteld.

Tevens heeft eiser de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er (thans) toe strekt dat uitzetting van eiser achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep.

De zaak is behandeld op de zitting van 6 maart 2008, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door mr. R.J.M. Oerlemans, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

AWB 07/42283

2

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 16 oktober 2007 in rechte stand kan houden.
2. Verweerder heeft zich - kort gezegd - in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser de gevraagde verblijfsvergunning dient te worden geweigerd, omdat hij niet beschikt over een geldige mvv. Verweerder heeft daarbij tevens aangegeven dat eiser niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Hiertoe heeft verweerder gesteld dat eiser in staat wordt geacht de mvv-procedure in het land van herkomst van herkomst af te wachten. Eiser heeft immers reeds van 12 oktober 2004 tot 4 december 2004 in België verbleven en van 20 februari 2006 tot 20 april 2006 in Frankrijk. Het negatief reisadvies voor Congo acht verweerder niet doorslaggevend, nu niet is gebleken dat het voor eiser onmogelijk is de mvv-procedure in het land van herkomst af te wachten. Voor zover eiser uit veiligheidsoverwegingen verblijf wenst, kan hij hiertoe een asielaanvraag indienen.
3. Eiser is van mening dat zijn beroep op de hardheidsclausule ten onrechte niet is gehonoreerd en hij derhalve ten onrechte niet is vrijgesteld van het mvv-vereiste. Eiser is van mening dat uit de door hem overgelegde stukken blijkt dat zijn echtgenote ernstig ziek is en eiser de stabiliserende factor is in het gezin. De afwezigheid van eiser zou rampzalige gevolgen hebben. Daarnaast kan eiser niet terugkeren naar de Democratische Republiek Congo vanwege zijn Rwandese achtergrond en het ontbreken van een Congolees paspoort. Eiser is van mening dat verweerder de stellingen van eiser en de door hem overgelegde stukken onvoldoende heeft betrokken bij de besluitvorming en het besluit niet berust op een dengelijke motivering.
4. Eiser heeft aanvankelijk tevens gesteld dat verweerder geen belang heeft bij handhaving van het besluit nu de echtgenote van eiser in het bezit zou zijn gesteld van een verblijfsvergunning op grond van WBV 2007/11. Bij schrijven van 25 januari 2008 is echter aangegeven dat deze stelling niet juist is, nu de echtgenote niet in het bezit is van een verblijfsvergunning op grond van de speciale regeling, en is verzocht deze grond van het beroepschrift buiten behandeling te laten.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
7. Onbetwist is dat eiser ten tijde van onderhavige aanvraag niet in het bezit was van een geldige mvv. Gesteld noch gebleken is dat eiser behoort tot één van de categorieën vreemdelingen die ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a tot en met g van de Vw 2000 dan wel artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 is vrijgesteld van het mvv-vereiste.
8. In geschil is slechts of het vasthouden van verweerder aan het mvv-vereiste een onbillijkheid van overwegende aard met zich mee als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

AWB 07/42283

3

9. De rechtbank stelt voorop dat uit de wetsgeschiedenis blijkt dat zij zich terughoudend dient op te stellen bij de toetsing aan artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, waarbij zij aantekent dat de reikwijdte van dit artikellid uiterst beperkt is.

Een beroep op de in dit artikellid genoemde onbillijkheid wordt in beginsel slechts in zeer uitzonderlijke en individuele gevallen gehonoreerd.

10. Ten aanzien van de vraag of eiser valt onder de toepassing van de hardheidsclausule deelt de rechtbank het standpunt van verweerder dat eiser in staat moet worden geacht de mvv-procedure in zijn land van herkomst af te wachten. Eiser heeft reeds van 12 oktober 2004 tot en met 4 december 2004 in België verbleven en van 20 februari 2006 tot 20 april 2006 in Frankrijk. In die periodes is zijn gezin ook achtergebleven in Nederland. Met name het gegeven dat eiser in Frankrijk heeft verbleven tijdens onderhavige procedure ondersteunt het standpunt van verweerder.

De rechtbank is voorts met verweerder van mening dat geenszins is aangetoond dat aan eiser geen LP of paspoort zal worden verstrekt, waardoor het voor hem niet mogelijk zal zijn uit te reizen.

Indien eiser van mening is dat het vanwege veiligheidsoverwegingen voor hem niet mogelijk is terug te keren naar het land van herkomst, kan hij een hiertoe strekkende asielaanvraag indienen.

11. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dan ook voldoende steekhoudende argumenten aangedragen om zich in redelijkheid op het standpunt te kunnen stellen dat geen sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard zoals bedoeld in het vierde lid van artikel 3.71 van het Vb 2000. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid kunnen vasthouden aan het vereiste bezit van een geldige mvv en eisers aanvraag op goede gronden afgewezen.

12. Eiser heeft voorts gesteld dat het onverkort vasthouden aan het vereiste bezit van een geldige mvv schending oplevert van het in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) neergelegde recht op familie- en gezinsleven, nu hij in Nederland is getrouwd met een vrouw die in het bezit is van een verblijfsvergunning en uit deze relatie een kind is geboren.

13. De rechtbank stelt vast dat verweerder als vaste gedragslijn hanteert dat hij, nadat hij heeft beoordeeld of de vreemdeling aan zijn beroep op de hardheidsclausule zodanige feiten en omstandigheden, waaronder feiten en omstandigheden die samenhangen met de in artikel 8 van het EVRM neergelegde bescherming, ten grondslag heeft gelegd die toepassing van de hardheidsclausule rechtvaardigen, indien deze beoordeling ten nadele van de vreemdeling uitvalt, nog afzonderlijk beoordeelt of, indien de vreemdeling dat betoogt dan wel de aangevoerde feiten en omstandigheden daarvoor aanleiding geven, het stellen van het mvv-vereiste in het concrete geval een schending van artikel 8 van het EVRM zal opleveren.

14. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 9 november 2007 (200702675/1, JV 2008/14, LJN BB8353) zal het tegenwerpen van het mvv-vereiste slechts in uitzonderlijke gevallen schending van artikel 8 van het EVRM opleveren, nu de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel slechts tijdelijk van aard is. Of artikel 8 van het EVRM ook tot vergunningverlening zou moeten nopen, is daarbij, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, in bijvoorbeeld de uitspraak van 28 september 2004 in zaak nr. 200403756/1 (JV 2004/432, LJN: AR3843), nog niet aan de orde.

AWB 07/42283

4

15. De rechtbank is van oordeel dat uit hetgeen eiser in het kader van zijn beroep op artikel 8 van het EVRM heeft aangevoerd, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet volgt dat hem op grond van dit artikel vrijstelling van het mvv-vereiste moet worden verleend.

In het licht van voornoemde uitspraak van de Afdeling levert het onverkort vasthouden aan het mvv-vereiste immers slechts in zeer uitzonderlijke situaties schending van het in artikel 8 EVRM genoemde recht op familie- en gezinsleven op.

De weigering eiser verblijf hier te lande toe te staan strekt er niet toe hem een verblijfstitel te ontnemen die hem tot het uitoefenen van het gezinsleven hier te lande in staat stelde, doch ziet enkel op een aanvraag om eerste toelating waarbij het verblijf is geweigerd wegens het ontbreken van een mvv. De enkele omstandigheid dat eiser heeft aangegeven dat hij bij terugkeer naar de Democratische Republiek Congo gedurende de mvv-procedure voor een langere periode gescheiden moet leven van zijn echtgenoot en zijn minderjarig kind levert geen schending van het in artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op familie- en gezinsleven. Daarbij dient in aanmerking te worden genomen dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste niet noodzakelijkerwijs inhoudt dat aan het gezinsleven niet te eniger tijd hier ten lande invulling kan worden gegeven. Het mvv-vereiste beoogt immers slechts te bewerkstelligen dat de toetsing van de vraag of aan de toelatingsvoorwaarden wordt voldaan plaatsvindt voordat een vreemdeling Nederland instroomt.

De medische situatie van de gezinsleden van eiser, alsmede de positie die eiser in het gezin inneemt, worden niet van doorslaggevend belang geacht. Verwoerder heeft hierbij kunnen meewegen dat eiser reeds tweemaal eerder voor een periode van drie maanden buiten Nederland heeft verbleven waarbij het ziektebeeld van de gezinsleden kennelijk geen belemmering vormde. Niet valt in te zien dat het gezin niet nogmaals voor een periode het zonder eiser kan stellen.

16. Gezien het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken dat het bestreden besluit in strijd is met het motiverings- dan wel zorgvuldigheidsbeginsel.

17. Het beroep is derhalve ongegrond.

18. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

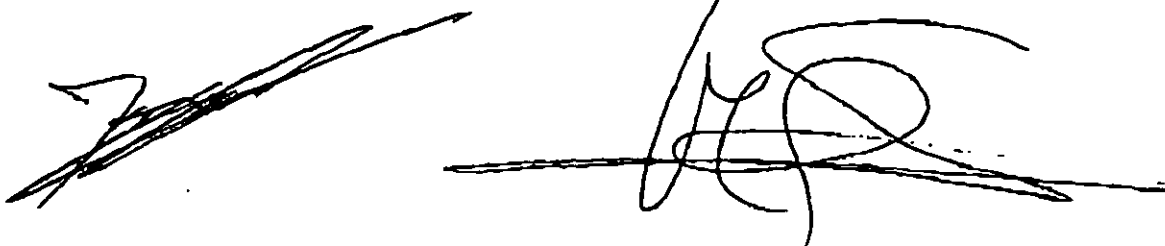
AWB 07/42283

5

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van mr. drs. C.R. Jansen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 26 mei 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **27 MEI 2008**

MATON ADVOCATEN

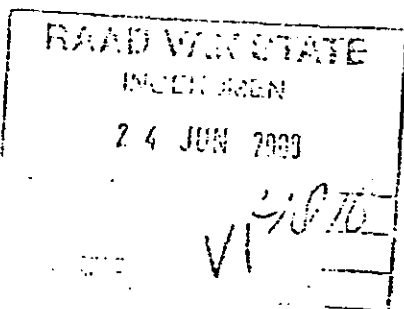
mr. G.J.B.C. Maton
 mr. M.T. Koolenboven
 mr. H.W. Blitter
 mr. R.J.M. Oortemaas
 mr. J.R. Ali

Julianaplein 3
 5211 BA 's-Hertogenbosch

Tel. 073-610 06 14

Fax 073-612 53 79

www.matonadvocaten.nl

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: (070) 365 13 80

's-Hertogenbosch, dinsdag 24 juni 2008

Inzake: / MvJ / Raad van State / vovo / hoger beroep

Ons kenmerk: 8.05.RO.2741

V-nummer:

END nummer: 002.24.2093

HOGER BEROEPSCHRIFT tevens VERZOEK OM EEN VOORLOPIGE VOORZIENING

Hoogedelgestreng Heer, Vrouwe,

, geboren op . en van (Dem. Rep. Congo)

nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiezende aan de Julianaplein 3, 5211 BA 's-
 Hertogenbosch, op het kantoor van mr. G.J.B.C. Maton, advocaat en procureur aldaar, die in
 deze door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift te ondertekenen, in te
 dienen en als zodanig voor hem op te treden, vraagt eerbiedig uw aandacht voor het
 volgende.

Bij beschikking van 16 oktober 2007 is door verweerder het bezwaarschrift d.d. 9 december
 2005 ongegrond verklaard.

MATON ADVOCATEN

Eiser heeft op 18 januari 2005 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als beperking 'verblijf bij echtgenote

. Op 9 december 2005 is namens eiser een bezwaarschrift ingediend tegen het niet tijdig nemen van een beslissing. Op 30 oktober 2006 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie. Vervolgens zijn door eiser op 9 november 2006 aanvullingen op het bezwaarschrift ingediend. Bij beschikking van 16 oktober 2007 is het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant beroep ingesteld. Het beroep is door de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, nummer AWB 07/42284, van 26 mei 2008, verzonden op 27 mei 2008, ongegrond verklaard. Een afschrift van deze uitspraak wordt als bijlage 1 bijgevoegd.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen deze uitspraak. Appellant verzoekt al hetgeen door of namens hem in eerdere aanleg naar voren is gebracht als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Tegen de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch voert ondergetekende namens appelland de navolgende grieven aan.

Grief 1

De Rechtbank stelt onder rechtsoverweging 15 dat:

"De rechtbank is van oordeel dat uit hetgeen eiser in het kader van zijn beroep op artikel 8 van het EVRM heeft aangevoerd, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet volgt dat hem op grond van dit artikel vrijstelling van het mvv-vereiste moet worden verleend.."

Gelet op het bovenstaande stelt de rechtbank in rechtsoverweging 15 tevens:

"De medische situatie van de gezinsleden van eiser, alsmede de positie die eiser in het gezin inneemt, worden niet van doorslaggevend belang geacht. Verweerder heeft hierbij kunnen meewegen dat eiser reeds tweemaal eerder voor een periode van drie maanden buiten

MATON ADVOCATEN

Nederland heeft verbleven waarbij het ziektebeeld van de gezinsleden kennelijk geen belemmering vormde. Niet valt in te zien dat het gezin niet nogmaals voor een periode het zonder eiser kan stellen.

Appellant is van mening dat de rechtbank geen acht heeft geslagen op de door appellant overlegde stukken van psychiater Persoon en maatschappelijk werker mevrouw Indien de rechtbank wel rekening heeft gehouden met deze stukken, dan blijkt uit de uitspraak van de rechtbank niet op grond van welke overwegingen deze stukken desondanks niet tot vernietiging van het bestreden besluit kunnen leiden.

De uitspraak van de rechtbank is derhalve niet naar de eis der wet met voldoende redenen omkleed.

Toelichting

Uit de door appellant overlegde stukken blijkt dat zijn kerk tijdens zijn afwezigheid de zorg van zijn vrouw op zich genomen heeft. Psychiater de heer heeft hieromtrent verklaard:

“ De kerkgenoten kunnen m.i. deze zorg niet adequaat leveren, bij een epileptische insult zullen zij niet allen adequaat kunnen optreden. Integendeel het gevaar bestaat dat zij eerder aan bezetenheid door een geest of duivel zullen denken en traditioneel dit zullen bestrijden. Het is mijns inziens schadelijk voor deze zwakke vrouw zo lang zonder haar partner te zijn, met het oog op het belang van het epileptisch kind is de afwezigheid van vader rampzalig. Eventuele tussenoplossingen zijn nadelig voor het kind en dienen mijns inziens tevens door de neuroloog en de Raad voor kinderbescherming getoetst te worden. ”

De overweging van de rechtbank dat *niet valt in te zien dat het gezin niet nogmaals voor een periode het zonder eiser kan stellen* is derhalve onjuist, althans onbegrijpelijk, althans niet voldoende gemotiveerd, mede in het licht van het overige, door psychiater aangevoerde.

MATON ADVOCATEN

REDENEN WAAROM

appellant zich tot uw Afdeling wendt met het eerbiedige verzoek:

- a. het hoger beroep gegrond te verklaren;
- b. het verzoek om een voorlopige voorziening toe te wijzen;
- c. de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch d.d. 26 mei 2008 te vernietigen;
- d. het beroep tegen het besluit van verweerder alsnog gegrond te verklaren met vernietiging van het besluit;
- e. te bepalen dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in uw uitspraak is overwogen;
- f. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, waaronder het salaris van gemachtigde (bij afgifte van een toevoeging: een bedrag gelijk aan de eigen bijdrage zoals vastgesteld door de Raad van Rechtsbijstand).

's-Hertogenbosch, dinsdag 24 juni 2008

Mr. G.J.B.C. Maton